

Խորխպէր էսաց.—Ա՛յ որտը, քիւ խէր ինչ մեռիր ի, Մարա-
մելիք մի մօտէն էն սար խլիր ի. չինք կ'իխչի¹⁾ էրթայ:

Էսաց.—Խորխպէր, տիւ ընձը շանք տու, որ կեան' թըխ ըն-
ձը սպանին, քի չին սպանը:

Էսաց.—Ո՛րտի, խլիսուն, էսաց, մնանք, մէկէլ օր էրթանք,
տեսնանք:

Խլիսուն Դաւիթ էլաւ քինուց. էլաւ կինաց, պառուուն էսաց.
—Ա՛յ պառաւ, էդ Մարամելիք ինչ բան ը, էն գեոյ Մըսրն ի, ինչ
բան ունի իմ խօր նէճրի խիտ:

Էսաց.—Ո՛րտի, որ տիւ կտրիճ՝ ընիս, էնիկ քիւ խօրն ի, չք
կէրի զօռով խըլը:

Մէկ օր ընցաւ, մէկէլ օր էլաւ, խատ խորխպօր ընկաւ ճամ-
բախ, կեացին^{*}). կեացին, էլան խօր նէճրի սար:

Էսաց.—Դաւիթ, էսիկ քիւ խօր նէճրի սարն ի, յառաջ քիւ
խօր վխտին²⁾ էսա սարի պիւլիւր³⁾ բազան⁴⁾ ինք բեաշէ, մկայ Մըս-
րամելիք իկիր ի, զբադանքտիր քակիր ի, զվէրու⁵⁾ օչխար, մարալ,
ինչ որ կայ, կ'կեայ կ'թալնը⁶⁾, կ'լոխպը⁷⁾, կ'տանը:

Ընդուցայ յիտ էլան, սարիւր կան էկան, շանք իտու. օր վի-

«Խէրախուլ խորխպէր, խէր չունիմ, էրա խէրուլթին,
էրա խէրուլթին.

Սիւ սարն իմ տըսիր, բալաք բիւրջ պիւլիւր,
բալաք բիւրջ պիւլիւր.

Վրվ ուր Աստուած կ'սիրը՝ էրթանք սէճր էնիլիւ,
էրթանք սէճր էնիլիւ»:

Այս երգը մեր խնդիրքով ձայնագրել է շնորհունակ Սո-
ղոմոն սարկաւագը. ընթերցողը կարող է գտնել ժողովածուիս
վերջում (երկրորդ գրքոյկում): Ա. վարիանտի պատմողը բոլոր եր-
գերը նոյն եղանակով էր երգում:

1) Չենք համարձակուում: 2) Ժամանակ: 3) Շուրջը, բոլորը:

4) Պարիսպ: 5) Վայրենի: 6) Յափշտակելը 7) Մերկացնել, պղծել:

*) Ա. վարիանտով Չէսով-Յովանն ու Դաւիթը ժողովողի
հետ միասին են գնում Սև սար որս անելու: